

पिलोयुरौ मिले विनीते चोपकारिणि । दीनानाघ-
विशिष्टेभ्यो दत्तन्तु सफलं भवेत् । धूर्ते वन्दिनि मन्दे
च कुर्वेद्ये कितने गटे । चाटुचारणचौरेभ्यो दत्तं
भवति निष्कलम् । सामान्यं याचितं न्यास आधि-
दाराय तद्धनम् । क्रमायातञ्च निक्षेपः सर्वस्वञ्चाश्रये
सति । आपत्तुश्चपि न देवानि नव वस्तूनि सर्वदा । यो
ददाति स भूदाता प्रायश्चित्तीयते नरः । नवनवक-
वेत्तारमनुगणपरं नरम् । इह लोके परे च श्रीः
स्वर्गस्थश्च न छञ्जति ।

नवनवति स्त्री नवाधिका नवतिः । १ एकोनवतिसंख्यायां
१२तुते च ।

नवनाडीचक्र न० २८१६४० चक्रशब्दोक्ते चक्रभेदे ।

नवनौ स्त्री नवं नीयते नो-इ गौरा० डीम् । नवनीते
“हेयङ्गयीनानां नवनीनां परतरं सुदा । लङ्कुकाणां शर्क-
राणां खलिकानाञ्च यत्नतः” नृसिंहचक्राख० ६५ अ० ।

नवनीत न० नवं नीयते च नो-ऊ । (माखन) पयःवार
भेदे तद्भेदेयुष्मादि सुश्रुते “नवनीतं पुनः सदास्त्वं लघु
सुकुमारं मधुरं कषायपीपदन्तं शीतलं मेध्यं दीपनं
हृद्यं संप्राहि पित्तानिहृहरं वृषप्रमविदाहि क्षयकाश-
श्वासब्रणार्थोऽर्दितापहं गुरुकफभेदोविबर्जनं वलकरं
हृङ्गं शोषघ्नं विशेषतो वातानां प्रशस्यते । क्षीरोत्प-
लननवनीतसत्कण्टकान्धं माधुर्ययुक्तमतिशीतं सौकुमार्यकरं
अक्षुष्यं संप्राहि रक्तपित्तनेत्ररोगहरं प्रसादनञ्च” ।

तत्र नवनीतस्य नामानि गुणाश्च भावप्रचक्रा यथा
“स्वल्पं सरजं हेयङ्गयीनं नवनीतकम् । नवनीतं हितं
शल्यं वृष्यं वर्णवज्ज्वलितम् । संप्राहि वातपित्तासृक्क्ष-
यायोऽर्दितकासहृत् । तद्वितं बाह्वके वृद्धे विशेषाद्वृत्तं
शिशोः । माहिषस्य युष्माः “नवनीतं मङ्गिप्रसासु वात-
क्षेपकरं गुरु । दाहपित्तप्रसहरं भेदःशुक्रविवर्जनम्” ।
पयसो नवनीतस्य गुणाः “दुग्धोत्पन्नं नवनीतं तु चक्षुष्यं
रक्तपित्तहृत् । वृष्यं बल्यमतिस्निग्धं मधुरं संप्राहि
शीतलम्” । सद्यः ससङ्कृतनवनीतगुणाः “नवनीतन्तु
सदास्त्वं स्वादु संप्राहि हिमं लघु । मेध्यं किञ्चित्
कषायान्धमोषक्तक्रांशसंक्रमात्” । चिरन्तननवनीतगुणाः
“सत्पारकटुकांस्त्वाम्पार्द्यैः कुठकारकम् । ज्ञेयं गुरु-
भेदस्थं नवनीतं चिरन्तनम्” ।

राजनि० छाग्यादिनवनीतगुणा उक्ता यथा

“छागन्तु नवनीतं स्वादु क्षयकाशान्तिरोगहृत् । कफ-

नाशि च बल्यञ्च दीपनं परिकीर्तितम् । आधिकं
नवनीतन्तु हिमं लघु समीरितम् । योनिशूले कफे वाते
गुदशूले हितञ्च तत् । ऐडकं नवनीतन्तु क्लिष्टगन्धं
सुग्रीतलम् । पुष्टिस्थौल्यकरं मेधाविनाशि गुरु सप्ततम् ।
सन्दाग्निदीपनं तत्तु भिषग्भिः परिकीर्तितम्” । च-
क्षिनीनवनीतन्तु कषायं शीतलं लघु । तिक्तं विटग्नि
तत् हन्ति जन्तुपित्तकफकमीन् । घोटकीनवनीतन्तु
कषायं कफघातहृत् । चक्षुष्यसुषुप्तकटुकमीपहातापहार-
कम् । गर्दभीनवनीतञ्च कषायं कफघातहृत् । पाके
लघु दीपनञ्च बल्यं मूलस्य दोषहृत् । औष्ट्रं तु नवनीतं
च पाके शीतं प्रकीर्तितम् । व्रणक्षमिकफाक्षीनां वातस्य
च विनाशनम् । सानवीनवनीतञ्च पाके लघु रूचिप्रदम् ।
चक्षुष्यं दीपनं ज्ञेयं सर्वरोगविनाशनम्” । “शीतं हृष्य
नवोद्धृतं सुमधुरं कण्ठञ्च वातापहं कासघ्नं क्षमिनाशनं
कफहरं संप्राहि शूलापहम् । बल्यं पुष्टिकरं तृषा-
र्त्तिशमनं सन्तापविच्छेदनम् चक्षुष्यं अमहारि तर्पण-
करं दध्युद्भवं पित्तजित्” ।

नवनीतक न० नवनीतात् जायते बा० तुम् । १ इते राजनि०
स्वार्थे क । २ नवनीते नवनीतशब्दे उदा० दृश्यम् ।

नवनीतधेनु स्त्री दानार्थकल्पितायां नवनीतमय्यां धेन्यां
तद्दानविधिः वराहपु० उक्तौ यथा

“नवनीतमयीं धेनुं शृणु राजन् प्रयत्नतः । यां श्रुत्वा
सर्वपापेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः । गोमयेनाहुविप्रायां
भूमौ गोचर्ममात्रतः । कृष्णचर्मं नृगस्यैव तद्योपरि च
धारयेत् । कुम्भन्तु नवनीतस्य प्रस्यमात्रस्य धारयेत् ।
वत्सं चतुर्थभागस्य तस्या उत्तरतो न्यसेत् । ज्ञत्वा विधा
नेन च राजसिंह ! सुवर्णशङ्खी सुसंघी च कार्या ।
नेत्रे च तस्या मणिमौक्तिकेस्तु ज्ञत्वा तथान्वयं गुह्येन
जिह्वाम् । ओष्ठौ च पुष्पैश्च फलेषु दन्ताः प्रकल्प्य
साम्राज्यं सितैश्च सूत्रैः । नवनीतकर्त्री राजसिन्धुपादां
प्रकल्पयेत् । तावदुष्टीं कांस्यदोहं दर्भरोमकतप्कवीम् ।
स्वर्णशङ्खीं रौप्यसुरां पञ्चरत्नसमन्विताम् । चतुर्भिस्तु-
यालेस्तु संयुतां सर्वतोदिशम् । आप्याद्या वस्तुयुग्मेन
गन्धपुष्पैरलंकृताम् । दिक्षु दीपांश्च प्रज्वाल्य ब्राह्मणाव
निवेदयेत् । वेदवेदाङ्गविदुषे आहिताग्निजितात्मने ।
सन्ताप्त एव जप्तव्याः सर्वधेनुषु ये स्मृताः । पुरा देवा-
सुरैः सर्वैः सागरस्य तु मन्वने । उत्पन्नं दिव्यममृतं
नवनीतमिदं शुभम् । आप्यायनञ्च भूतानां नवनीत !